

MUSICAL *Jesus Christ Superstar* dateert inmiddels van dertig jaar geleden. En dus vond amateur theatergezelschap De Zonderlingen het tijd voor een nieuwe poging om het passieverhaal in een hedendaags jasje ten gehore te brengen. De groep bestaat uit een twintigtal jongeren met een passie voor theater. Regisseur Hendrik Van Eycken verzamelt hen twee maal per week voor de repetitie. Normaal gezien geschiedt dat in Kraainem, waar de groep sinds kort een stek heeft in het Cultureel Centrum. Voor de productie van het passiespel werken ze echter samen met de parochie van Haren bij Brussel.

Dat komt zo. Enkele jaren geleden werd Bernard Lenaerts aangesteld als pastoor van de Sint-Elisabethparochie in Haren. Deze kleine Brusselse deelgemeente, geprangd tussen spoor- en autosnelwegen, biedt een wat troosteloze aanblik en is verouderd. Bij zijn aanstelling trof Lenaerts dan ook weinig leven in de kerk. Daar moest iets aan gebeuren. Waarom geen passiespel laten opvoeren om de periode alvast voor Pasen meer kleur te geven?

Trouwe parochiaan en vrijwilliger voor alle werk Jan Sevenants zag tijdens een receptie in de parochie het moment gekomen om de pastoor in contact te brengen met Hendrik Van Eycken. De regisseur wil ons volgende anekdote niet onthouden. „We kenden elkaar helemaal niet, maar Bernard kwam naast me staan en toetste met prettichtjes in de ogen: 'Jezus was ook een zonderling, hé?' Terwijl ik me nog afvroeg of hij het woord 'zonderling' nu toevallig gebruikte of op onze groep zinspeelde, vroeg hij al of we geen passiespel konden opvoeren in de kerk.”

Goede wijn

„We vonden het een hele uitdaging, die we graag aannamen”, zegt Erik Boersma, op het moment van ons gesprek snel tot voorzitter van De Zonderlingen gedoopt. Hij speelt Jezus in het stuk. „Al zal de goede wijn er wel voor iets tussen zitten dat we dat meteen zagen zitten...”

Aan Thomas Goyvaerts, ook lid van de toneelgroep, werd het schrijven van een scenario toevertrouwd. „Ik heb altijd graag geschreven. De lezers kennen mij misschien nog van het *Dagboek van Thomas* in de *Huppelhoek*. Ik was toen twaalf. Een passiespel schrijven is natuurlijk wel andere koek. We trokken er drie dagen samen op uit. Had ik een scène afgewerkt, gaven de anderen hun commentaar.”

Door omstandigheden werd het project uitgesteld, maar dat betekende in dit geval geen afstel. Toen de auteur het scenario geruime tijd later echter opnieuw bekeek, zinde de tekst hem niet meer echt. Thomas: „Ik ben toen helemaal opnieuw begonnen, los van de Bijbel. Judas, Petrus en Jezus zelf komen er nu als heel menselijke en herkenbare figuren uit, ieder met zijn twijfels. Eigenlijk, vind ik, gelijken Judas en Petrus

Jongerengroep brengt eigen passiespel

Allemaal zonderlingen onder elkaar, dacht pastoor Bernard Lenaerts toen hij regisseur

Hendrik Van Eycken vroeg of die met zijn toneelgroep een passiespel wilde ineen

steken. Met de vertoning daarvan hoopt de priester zijn parochiegemeenschap nieuw

leven in te blazen. Een interessant idee. Toen bleek dat het gezelschap ook nog eens

bestaat uit enthousiaste jongelui, trokken wij erop uit. Het stuk *Jezus, een zonderling*

wordt straks in de Sint-Elisabethkerk van Haren gecreëerd.

Lieve Wouters

Bonte bende

Een passiespel in een eigentijds jasje, deze 'zonderlingen' gingen de uitdaging aan. © Herman Ricour

erg op elkaar. Maar hun twijfel gaat de tegenovergestelde richting uit, omdat Judas gedreven wordt door angst en Petrus door liefde.”

Vanuit het aanpalende lokaaltje kunnen we de repetitie intussen volgen. Het gaat er stormachtig toe. De bende verdiept zich in de tempelscène, waarin Jezus de kooplieden verdrijft. Hendrik wil dat de jongeren zich helemaal inleven in hun rol. Hoe gaat dat wanneer die het christelijke verhaal niet allemaal even goed kennen?

Gelovig of niet

Voor Maxime speelt dat geen rol. „Ik geloof niet in Christus, maar heb geen probleem met dit stuk.” Sam denkt wel dat er iets hogers is, maar weet niet wat en al zeker niet wie. Eric daarentegen heeft enkele jaren geleden het geloof herontdekt. Ook die andere Erik en Thomas vinden een kerk-

dienst geen tijdverlies. Die 'zonderlingen' vormen een bont gezelschap, merk ik. Of het lijdensverhaal nu ook dieper doordringt? Tom, alias Petrus: „Jezus en de apostelen worden nu echt mensen van vlees en bloed voor mij. Door dit zo met vrienden te beleven, wordt het Bijbelverhaal iets tofs, waarover ik ook met anderen durf te praten.”

Het stuk heeft uitdrukkelijk niet de bedoeling spelers of publiek in een sacrale stemming te brengen, en dat is misschien toch een gemiste kans. Het stuk wordt immers opgevoerd in een stemmige kerk in de aanloop naar de Goede Week. „We hebben er geen vereringspel van gemaakt”, zegt Thomas. „Ons passiespel is allereerst een toneelstuk.”

De regisseur redeneert: „Toen de apostelen aan het Laatste Avondmaal deelnamen, was dat ook nog geen sacrale gebeurtenis. We stellen alles zo menselijk mogelijk voor.” En dat terwijl het

kerkgebouw met zijn unieke fresco's en romaanse sfeer straks als ruimte wel optimaal gebruikt wordt, zonder dat er een extra decorstuk aan te pas komt.

Op het einde van ons gesprek willen de spelers iets verklappen. Na de laatste scène komt de corpus van de gekruisigde Christus (zie foto) centraal te staan, terwijl de verrijzenis gesuggereerd wordt door de projectie van verrassende beelden. Ze maken me nieuwsgierig, maar ik heb pech. Verder willen de jongelui de tip van de sluier niet oplichten.

Jezus, een zonderling wordt opgevoerd in de Sint-Elisabethkerk te Haren bij Brussel op zaterdagen 18 en 25 maart en zondagen 19 en 26 maart telkens om 19.30 uur, en op vrijdagen 17 en 24 maart om 20.30 uur. Reserveren is verplicht en kan via het secretariaat of website van de parochie op telefoon 02/216.24.88, www.parochieharen.be. • Meer over theatergezelschap De Zonderlingen op website www.dezonderlingen.be.

Oud en toch up-to-date

HEEFT de Kerk soms last van een belegen imago, dat gaat in elk geval niet op voor haar gebruik van de moderne media. De radio was nog niet goed en wel ingeburgerd, of de eerste uitzending van Radio Vaticaan was een feit. We schrijven 12 februari 1931. Onlangs had dan ook een feestje plaats op de redactie. Radio Vaticaan vierde 75 jaar. Tijdens het angelusgebed herinnerde Benedictus XVI aan die eerste uitzending. „Via Radio Vaticaan konden de boodschap van het evangelie en de uitspraken van de paus sneller iedereen bereiken”, klonk het.

Hoe het begon? Vlak na de Verdragen van Lateranen (die de volle soevereiniteit van de paus over de Vaticaanse gebieden regelden, waardoor Vaticaanstad ontstond) vertrouwde toenmalig paus Pius XI aan de Italiaanse radiopionier Guglielmo Marconi de bouw van een radiozender toe. De eerste directeur was meteen een jezuïet, Giuseppe Gianfranceschi, tevens natuurkundige en mathematicus. Op 12 februari 1931 nam Pius XI de zender daadwerkelijk in gebruik.

In 1939 bracht Radio Vaticaan uitvoerig verslag uit van het conclaaf, maar zijn uitzonderlijke nut bewees de zender voor het eerst tijdens de oorlogsjaren. Toen speelde de omroep, die reeds in negen talen uitzond, een belangrijke rol bij het terugvinden van familieleden en bij het onderhouden van contacten van gevangenen met hun familie.

Ook daarna, met het communisme in het Oostblok, bleef Radio Vaticaan een historische rol vervullen. De omroep was uiteraard slechts clandestien te beluisteren en mensen die dat deden, werden na betrapting zwaar bestraft. Vooral sinds de historische reis van Paulus VI naar het Heilig Land in 1964, is Radio Vaticaan er ook telkens bij om verslag uit te brengen wanneer een paus naar het buitenland reist.

Radio Vaticaan bleef doorheen de jaren de technologische vernieuwingen als geen ander op de voet volgen. In 1998 ging de omroep van start met een website en waren de uitzendingen via het internet in meerdere talen te beluisteren. Sinds kort lanceerde Radio Vaticaan ook *podcasting*. Luisteraars kunnen hun iPod koppelen aan hun computer, de radioprogramma's van hun keuze downloaden en zo de 'heldere stem van het Vaticaan' op elk moment en overal waar zij dat wensen, beluisteren.

Binnen 24 uur na de lancering van de podcast werden meteen duizend bestanden gedownload. Op zijn zachtst gezegd een succes dus.

Ongeveer vier jaar geleden stelde Radio Vaticaan zijn luisteraars ook in staat om de programma's via het internet te beluisteren en wel op website www.105live.vaticanradio.org. (LW)